

باشد

نزد قاضی سوادنا ترا از بلائش برهانند ابله آنست که او چنین داند

و شیخ محمد الدین دایه گفت قدس الله سره العزیز بسندیده

گفت **ابن رباعی** رباعی ای دل اکر ت رضای دلی بایره

انت

آن باید کردی و گفت کوفرمایه که کوید خون کوی کوی که کوی

سبب و کوید جان بده مگو کی باید **باب**

دوازدهم شکر است قال الله تعالی لئن شکرتم

لازیدنکم ولئن کفرتم ان عذابى لسندید و فرمودوا شکروا الله

نعمه الله علیکم ان کنتم ایاه تعبدون و فرمود و قلیل من عباده

الشکور و فرمود ما فیعمل الله بعذابکم ان شکرتم یعنی ضایعاً

عذاب نکند شمارا اگر شکر او بکنید ای سالک راه حق بدانک

حدیثی است مرجمود را بتقویت کمال عند السامع

ان الله تعالی ارحم بعبده من الوالده السنه بولده اکر ضایعاً

منشقی روی بتو آرد شفت خدای تعالی یاد آور و بقیان

بدان که او ترا در آن مشقت نخواهد گذاشته **بیت** مان مشو

نومید اکر کار تو بچیده شد تا آن که بیار سنت در غیب

بجیهای زانکه ترا خدای که امر و بر تو می گذرد انرا خدای تعالی

در ازل اندر تو تقدیر کرده است و تقدیر او را تبدیل نیست

قال رسول الله صلی الله علیه و سلم کتب الله تعالی مقادیر الخلق

قبل ان یخلق السموات و الارض خمسين سنه و هم رسول فرمود

که تو می باشی در حجاب سعاده ابد رسد عرفت رضی الله

عندکام قوم باشند گفت نام الراضون بقضاه الله تعالی و قدین

ای سالک راه حق **بیت** بقضای خدای راض شو و در تروض